Četvrtak, 25.04.2013.g.

Iz nekog razloga, GOSPODINU ZNANOGA, meni još uvijek ne skroz

dokučivog, jako me "diraju" teme o predbračnoj čistoći, o životu u grijehu

ljudi koji žive zajedno a nisu crkveno vjenčani. I ne mislim tu samo na

mlade nego i na sve druge, jer, na moju žalost, oko mene ima puno

takvih parova …

No, posebno me "diraju", posebno su mi na brizi mladi koji žive u

nevjenčanim vezama …

I ja sam tako nekad živio …

I mislio sam da je to sve normalno, čak što više, da tako treba živjeti

kako bi se mi mladi bolje upoznali i vidjeli da li ćemo moći zajedno

živjeti.

TAKO SAM MISLIO JA, TAKO JE MISLILA MOJA SUPRUGA, TAKO

SU MISLILI I MNOGI DRUGI MLADI I ONDA I DANAS.

SVE BEZ GOSPODINA I NJEGOVIH ZAPOVIJEDI, SAMO MI I

NAŠE ŽELJE, NAŠI CILJEVI… MI PA MI…

I zato meni nije ništa čudno što me je moja supruga, u svojoj

povrijeđenosti od mene, jednom upitala da zašto sam se ja tako

promijenio kada smo se mi oženili. Da sam postao drugi čovjek, da više

nisam bio onaj isti mladić s kojim je hodala i s kojim je htjela ostati cijeli

život.

I ne bi to pitanje bilo ništa posebno da sam

ja mogao naći odgovor na njega.

Ali, ja nisam vidio da sam se ja išta promijenio. Ja sam se pravdao da se

promijenila okolina oko mene, posao, brige oko stvaranja materijalne

sigurnosti obitelji, društveni status, itd.

To je meni sve izgledalo normalno, kao i načini toga funkcioniranja,

druženja, odsustvovanje od kuće, pijančevanja …

A ZAŠTO JE TO BILO TAKO!

Pa vrlo, vrlo jednostavno. Mi smo se upoznavali samo površno, kroz

fizičke kontakte, površne emocionalne kontakte na bazi zaljubljenosti,

prelaženja preko loših osobina onog drugog jer smo uz slijepu

zaljubljenost bili spremni bez problema preko toga prijeći …

NISMO SE USPJELI UPOZNATI U DUBINI ONOGA ŠTO SMO MI

BILI KAO OSOBE, JEDAN I DRUGI.

JER, KAKO KAŽE DON DAMIR STOJIĆ, MI SMO

PREDBRAČNIM, FIZIČKIM SJEDINJENJEM REKLI JEDAN

DRUGOME: "TVOJ SAM ZAUVIJEK, ŠTO GOD BILO!", ALI U

STVARNOSTI MI NISMO DALI TO OBEĆANJE. PRED BOGOM,

ISKRENO.

Da smo imali vjeru i snagu te vjere u Gospodinu da ispitamo svoju ljubav

i jedan drugoga u svemu onome što ČINIMO MI KAO OSOBE, ŠTO

JESMO, BEZ FIZIČKOG KONTAKTA KOJI ČESTO "POKRIJE" SVE

DRUGO, mi bi se upoznali u onome što mi kao osobe jesmo, sa svim

dobrim i lošim našim karakteristikama, naučili bi uživati u dobrim

stranama onog drugog a prihvaćati i trpjeti one lošije strane a sve radi

ljubavi koju bi izgradili na čisto emocionalnom planu, VOĐENI

GOSPODINOM KOJI JE SAMA LJUBAV, POČETAK I SVRŠETAK

LJUBAVI.

I tada bi fizički kontakt, nakon sklopljenog braka, bio nešto prekrasno,

TO BI BIO BONUS na sve ono što bi činilo našu iskrenu i provjerenu

ljubav.

Svega toga nije bilo pa je to sigurno jedan od razloga što smo imali puno

peripetija u braku.

A IPAK, BOG JE VELIK … JEDINI …

MILOSRDNI … OČUVAO NAM JE BRAK,

PODARIO NAM DJECU …

A ČIME SMO MI TO ZASLUŽILI …

Mnogi mladi danas tako žive. TAKO SE DANAS ŽIVI, često znaju biti

njihove riječi.

A NA ŽALOST, SATRAT ĆE IH PROBLEMI U BRAKU KADA TAKO

KRENU. I NEĆE ČESTO ZNATI ŠTO SE DOGAĐA…

A KAKO LI JE SAMO VAŽNO ONO ŠTO ĆE RODITELJI DATI

SVOJOJ DJECI OD VJERE, DA SE MOGU NOSITI SA SVIM

TIM NAPASTIMA...

A ŠTO SAM TO JA DAO SVOJOJ DJECI ... SKORO PA

NIŠTA.

NO, I NJIMA MLADIMA, I SVIMA

DRUGIMA TAKVIMA KOJI ŽIVE U

GRIJEHU, BEZ CRKVENOG BRAKA,

BESKRAJNO GOSPODINOVO MILOSRĐE I

BESKRAJNA GOSPODINOVA LJUBAV

UVIJEK DAJU PRILIKU DA TO

PROMIJENE …

SVIMA TAKVIMA BIO GOSPODIN NA

POMOĆU PO SVOJEM BESKRAJNOM

MILOSRĐU I SVOJOJ NESKRAJNOJ

LJUBAVI!

I SVI ĆE BITI STALNO U MOJIM SVAKODNEVNIM MOLITVAMA.

I zato me ovakvi primjeri života u vjeri kako što su to učinili draga Jelena

i dragi Dominik uvijek nadahnu i učvrste u vjeri da je Gospodin tu kako za

njih, koji su uspjeli pobijediti te kušnje, tako i za mnoge one koji to nisu

uspjeli, koji se s tim bore …

JER, GOSPODIN JE JOŠ VIŠE S ONIMA

KOJI SE U SVEMU TOME BORE, KOJI

"PADAJU", PA SE "DIŽU", ŽELE SE

PROMIJENITI ALI SU SLABI, PA TRAŽE

NJEGOVU POMOĆ, UPUĆUJU MU

MOLITVE …ČINE ŠTO MOGU TAKVI

KAKVI JESU …

SMILUJ SE PREDRAGI MOJ GOSPODINE,

SVIMA ONIMA KOJI ŽIVE U GRIJEHU

PREDBRAČNIH VEZA PO SVOJOJ

BESKRAJNOJ LJUBAVI I SVOME

BESKRAJNOM MILOSRĐU!

SVET I PRESVET TROJEDINI BOŽE U

VIJEKE!

A ovaj članak o dragim Jeleni i Dominiku neka im bude na pomoć u

jačanju njihove vjere i odluka po njoj.

"Živjeli u čistoći 6,5 godina prije braka

Jelenu Mudronju (27) i Dominika Rojkovića (25) spojila je vjera

i ljubav prema Bogu, koja je odredila i njihovu dugogodišnju

vezu. Oboje su na samom početku čvrsto odlučili da će prije

braka živjeti u čistoći i u tome su ustrajali svih šest i pol godina

hodanja. Na šestu godišnjicu veze zaručili su se i potom vjenčali

u župi Sv. Nikole u kolovozu prošle godine.

Već na prvi pogled ovaj se par razlikuje od drugih. Njihova gostoljubivost, vedrina, mudrost, skromnost i pobožnost osjeti se već u prvim minutama razgovora. Da za njih vjera ima poseban značaj vidi se po raspelu u dnevnoj sobi i malom oltariću na kojemu se nalaze krunica i Biblija.

„Vjera je moj život. Da nema Boga moj život ne bi imao smisla“,

govori Dominik na samom početku razgovora i dodaje kako je

više puta od prijatelja čuo da je za njih vjenčanje samo običan

papir koji ništa ne mijenja. No, za njega i Jelenu sakrament

vjenčanja i bračni život mnogo su više od papira.

„ Meni je nakon vjenčanja sve bilo novo. Brak je otkriće novog

svijeta i poziv u kojem se ostvaruješ. Poseban je osjećaj

sjediniti se s voljenom osobom i zahvalna sam Bogu što se prije

vjenčanja nisam upuštala u takve odnose“, govori Jelena iz

koje, baš kao i iz Dominika, zrači sigurnost i predanost vjeri.

Upravo je predbračna čistoća razlog zbog kojeg je njihov brak

poseban blagoslov i radost. Budući da vezu nisu gradili na

fizičkom već na emocionalnom planu izgradili su kvalitetan

odnos u kojem su ostavili više prostora za duhovni rast i

intelektualne aktivnosti.

Kroz razdoblje hodanja bolje su se upoznali i pozornost

usmjerili na ostale zajedničke aktivnosti poput pjevanja u

zboru, odlazaka na kateheze i hodočašća, a u posebnom su im

sjećanju ostala predavanja don Damira Stojića o teologiji tijela.

Dominika su se posebno dojmile njegove riječi koje opisuju

bračni čin.

„Don Damir Stojić vrlo lijepo kaže kako činom bračnog

sjedinjenja (prije braka) govoriš osobi - tvoj sam zauvijek što

god bilo, no u stvarnosti ti nisi dao to obećanje.“

Upravo su ih te riječi potaknule da ustraju u čistoći znajući da

će nakon odricanja uslijediti život u istinskoj radosti. No, za

život u čistoći potrebna je volja i vjera oba partnera.

„Ja sam prva potaknula temu predbračne čistoće i Dominik se

složio samnom. Kako bi ustrajali u odluci potrebna je obostrana

podrška i Božja pomoć“, rekla je Jelena i dodala kako im nije

uvijek bilo lako, ali ih je jačala spoznaja da će ovaj poseban

izražaj ljubavi ostaviti za brak.

Obraćenje i pokret fokolara

Roditelji su i Jelenu i Dominika još u djetinjstvu uveli u vjeru i

to onu koja se istinski živi, a ne samo površno poznaje. Njihove

su životne priče ponešto drugačije ali imaju zajedničko obilježje

koje ih je na kraju dovelo do njihovog susreta.

Jelena je rođena u Zagrebu 30. ožujka 1985. godine, a odrastala je u brojnoj katoličkoj obitelji s čak devet članova. Majka Neda i otac Vladimir svoje su sedmero djece odgajali u vjeri i redovito ih vodili na misu u crkvu Sv. Nikole na Kustošiji. Budući da je odrasla sa tri sestre i tri brata, Jelena kaže kako je u kući stalno bila gužva ali im nikada ništa nije nedostajalo.

„Majka bi nas radnim danima uvijek vodila na misu, a otac je bio zadužen za nedjeljne mise. Vodio nas je na misu na Sljeme ili na misu na latinskom koja nam se posebno nam sviđala“,

kaže Jelena i dodaje kako su braća često ministrirala, a

najmlađi brat Josip danas je đakon. I sama je prošla kroz razne

oblike duhovnosti, što smatra dobrim jer je bogatstvo Crkve

upravo u njezinoj različitosti.

„Tijekom osnovne škole išla sam na duhovne seminare

karizmatskog tipa, a u srednoj školi me kao vjernicu najviše

obilježio pokret fokolara koji mi je približio evanđelje u

svakodnevnom životu. Tada sam sa sedamnaest godina

doživjela obraćenje i otišla sam u gradiće koje su osnovali

fokolari u Njemačkoj i Italiji gdje sam sudjelovala u

programima duhovne formacije s brojim mladima.“

Osim ovog duhovnog iskustva njena je vjera posebno ojačala u

ratnim godinama. „Baka je bila prognana i doselila se k nama,

te smo kao obitelj svi zajedno puno molili,“ priznaje Jelena i

dodaje kako uz molitvu obožava čitati duhovnu literaturu,

posebice o životima svetaca.

„Budući da sam rođena dan nakon blagdana sv. Josipa i da imam

brata Josipa, taj mi je svetac obilježio život i posebno mi je

drag. Svaki puta kada bih mu se utjecala uslišio bi mi molitve.“

Jednom ga je zamolila da položi tri vrlo zahtjevna ispita u

kratkom roku kako ne bi pala godinu na Ekonomskom fakultetu.

Položila je sve ispite i sada je od diplome dijeli tek nekoliko

dana.

Otac kao uzor

Dok je Jelena prolazila svoj duhovni put i Dominik je rastao u

vjeri. Rođen je u Zagrebu 3. veljače 1987.godine u skromnoj

katoličkoj obitelji. Majka Lidija i otac Damir svog su sina jedinca

od malih nogu vodili u crkvu u Sopotu, a doma su često zajedno

molili i čitali Bibliju.

„Božjom providnošću spoznao sam blagodati vjere i to vrlo rano

u životu. Kasnije sam svoju vjeru svakim danom produbljivao,

najviše kroz molitvu“, rekao je Dominik i dodao kako je i on

često molio za uspjeh na ispitima i bio uslišan.

Veliko nadahnuće vidi u ocu Damiru koji je nakon povratka iz

rata doživio obraćenje. Iako je otac i prije redovno išao na

misu, u tim teškim trenucima njegova je vjera porasla i dala mu

snagu za život. Unatoč svim nedaćama Bog ih nije napuštao.

„ Živjeli smo vrlo siromašno i baš kada smo se našli na granici

izdržljivosti tata je dobio poziv iz jedne tvrtke koja mu je

ponudila čak tri puta veću plaću. To je bila velika Božja milost!“

Da ga Bog zaista čuje uvjerio se nebrojeno puta. To se najviše

vidjelo kada mu je majka završila u komi makon teške

operacije srca.

„ Čim smo saznali da joj srce ne radi počeli smo za nju moliti.

Zvali smo i fokolarine i njih je stotinjak molilo s nama. Ubrzo joj

je čudom proradilo srce.“

Bog mu je pomogao i pri zapošljavanju. Tek je postao magistar

računarstva, a već je dobio poziv iz jedne privatne tvrtke i

ugovor na neodređeno. Upravo im je taj posao omogućio da

ozakone svoju dugogodišnju vezu i presele u stan u Savskom

gaju.

Upoznavanje

Jelena i Dominik upoznali su se na rođendanu zajedničke

prijateljice iz crkve i zaljubili na prvi pogled. Jelenu je posebno

privukla Dominikova majica na kojoj je pisalo: Isus je zakon!

Dominik je odmah znao da je Jelena ona prava.

„Osjetio sam da bi to moglo biti to. Nije to bila ona tipična

zaljubljenost. Imao sam osjećaj kao da sam preskočio taj korak

i već je volio.“

Njihov prvi izlazak bio je na molitvu bdijenja kod fokolarina i od tada su nerazdvojni. Zajedno su rasli u vjeri, išli su na duhovne vježbe u Palmotićevu, te na kateheze na Trešnjevku.

Vjera im je pomogla da se nose s brojnim iskušenjima života u čistoći. Izbjegavali su grešne prilike pa tako nikada nisu ljetovali sami u apartmanu, već samo s obitelji i prijateljima.

Pomoglo im je i to što su oboje živjeli čistoću i prije nego su se upoznali.

„Kada mi je bilo najteže znao sam da će odricanje na kraju

uroditi plodom. U teškim trenucima podizali smo jedno drugoga,

a najviše nam je pomogla molitva“, rekao je Dominik.

Njihova ustrajnost bila je uglavnom dobro prihvaćena kod

prijatelja i u obitelji.

„Bilo je manje negativnih nego pozitivnih komentara. Prijatelji

poštuju našu odluku, pogotovo oni iz župe. Nekima smo uzor pa

i sami žive čistoću prije braka. Roditelji i obitelj su oduvijek bili

uz nas, iako neki od njih nisu vjerovali da govorimo istinu. Puno

nam znači potpora okoline“, rekla je Jelena.

Otvoreni prema životu i potrebama drugih

lako još ne planiraju djecu otvoreni su prema životu i željeli bi

imati barem troje djece. Zasad uživaju u bračnom životu,

odlascima u župu Sv. Anđela gdje pjevaju u zboru i brojnim

humanitarnim aktivnostima.

„Odlučili smo svaki mjesec izdvojiti deset posto svojih primanja

i darovati ih Crkvi ili u humanitarne svrhe. Nedavno smo

pomogli jednoj siromašnoj obitelji iz Slavonije, a više smo puta

posjetili domove za djecu bez roditelja. Deset posto ili crkvena

desetina nije previše niti premalo za činiti dobra djela i veseli

nas što možemo pomoći onima u potrebi“, zaključili su mladi

supružnici.

Izvor: Glas Koncila"

BOŽE, SVETI I PRESVETI, TROJEDINI BOŽE,

BUDI IM NA POMOĆ U SVIM KUŠNJAMA

NJIHOVOG ŽIVOTA!

BLAGOSLOVLJEN BIO U VIJEKE.

I TI IM PREDRAGA NEBESKA MAJČICE BUDI

ZAGOVORNICA U SVIM SITUACIJAMA, I

SVIM ONIMA KOJI SE BORE SA GRIJEHOM

ŽIVOTA U PREDBRAČNOJ VEZI!

CIJELI DUHOVNI SVIJETE, KOJI VRŠIŠ

BOŽJU VOLJU, MOLI ZA NJIH I ZA SVE

ONE KOJI ŽIVE U GRIJEHU

PREDRABRAČNIH VEZA!

SVET I PRESVET TROJEDINI BOŽE U

VIJEKE VIJEKOVA.